

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 6 frt — kr.
 Félévre . . . 3 „ — „
 Negyedévre . . . 1 „ 50 „
 Egy hónap . . . — „ 50 „
 Egyes szám ára 8 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
 (Nádósy-féle ház)
 hová az előfizetések és a lap
 szállítására vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: **szórdán és szombaton.**

Szerkesztői iroda:
PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény intézendő.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl.
 Előfizetések elfogadhatnak még
 valamennyi könyvkereskedésben.

Egyes számok kaphatók:

Weldinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Engel Lajos (fő-utca), Hochrein József és fia (Széchenyi-tér), Böhm Manó (fő-utca) papir- és könyvkereskedéseiben.

Föltámadunk.

(K. Gy.) Még egy-két nap előtt halottuk, mily szépen, mily meghatóan vegyült a hívők ajkairól elhangzó „Stabat mater“ elegikus dallama az orgona akkordjai közé, hallottuk Jeremiás siralmainak vádoló refrainjét, s láttuk a Krisztus koporsója előtt térdelő megtért bűnösöknek a viaszgyertyák misztikus fénye által megvilágított sápadt arczeit.

A mai napon azonban, midőn a tündöklő tavaszi napsugár keresztültör a templomok nagy rácsozott ablaküvegein, körülragyogva a virágokkal elárasztott, s az illatos tömjénfüst felhőcskéiből kiemelkedő oltárt: szemünk a mélyen lefátyolozott feszület helyett a föltámadt Krisztus szobrát találja az oltáron, a mint kezében a győzedelmi zászlót tartja e fölirattal: „Halleluja!“ A hívők sápadt arcza kigyúl az örömtől, s örül ott minden, apraja, nagyja. És miért ez öröm? Azért, egyedül azért, mert az a kis szobrocška újra oda került az oltárra, mely örök időken át hirdeti, hogy az emberiség legnagyobb jótévője, az igénytelen názárethi ács nevelt fia, a Golgothán lejátszódott nagy drámának hőse, dicsőséges diadalt aratott: föltámadt!

És ezen idő óta, tehát immár 1892 éven át az emberiség nagy része a föltámadás tényét örömmünneppé avatta, s mestere- és üdvözítőjének föltámadásában az egész emberiség egykori föltámadásának remény-ünnepét üli.

S míg így a társadalom egy része ma a föltámadás öröm-ünnepét üli, addig a bölcselkedő, e modern szerzetes vissza-

huzódik czellájába és tovább elmélkedik. Elmélkedésének tárgyát nem ugyan a hit drámája képezi, hanem magának a társadalomnak drámája, mely napjainkban játszódik le azon a Golgothán, melyet a megromlott ember-szívek halmaza alkotott. Ennek az emberiségnek, ennek a mai társadalomnak nem a halál után, hanem még a halál előtt kell föltámadnia, mert a mai társadalom valóban morális halott.

Feslett erkölcsöket, romlott ifjúságot más században is találunk, de a legszentebb családi tűzhelynek, a valódi moralitás oltárképének illetően földön tiprásáról csak keveset beszél a világtörténelem. Pedig ha valaha, úgy a mai korban találjuk romok között a családi tűzhelyet. Legtöbbnyire kihamvadt parázs az, a mely körül szinte visszhangozni halljuk a „Jeruzsálem! Jeruzsálem!“ vádoló refrain szavát. Tekintsünk csak kissé körül a társadalomban és keressük föl a családokat. Istenemre! kevés helyen találjuk meg a boldogságot. Helyette inkább viszálykodás, válópör, kölcsönös vád, örökös perpatvar dúlnak, et nunc venio ad fortissimum: ott áskálódik a tűzhely körül az a kigyó, a mit közönséges nyelven **hűtlenségnek** nevezünk.

És ugyan mi jót várhatunk attól a generációtól, mely ezen romokban születik és ilyen romok közt nevelkedik? Mást nem várhatunk — sajnos — mint hasonló, sőt talán még porladozóbb romokat. Pedig az államoknak, a társadalomnak, nem porladozó romokon kell fönnállnia, hanem megdönthetetlen sziklakövön, s ez a tiszta erkölcs. „Minden állam támasza és talpköve a tiszta erkölcs!“ Ha ez a tiszta

erkölcs kivész: az állam, a társadalom romba dől.

De a bölcselkedőt ezen elmélkedésében megvigasztalja a világtörténelem. Megvigasztalja azzal, hogy rámutat lapjain egyes korszakokra, a melyek többé-kevésbé hasonlóak voltak a maihoz, de a melyek után mindig egy szebb, egy jobb kor következett. És ez oly enyhítő tudat, hogy társadalmi haldoklásunkat szinte megédesíti; azon hitben, reményben ringatván, hogy a mai állapot még meg fog változni, más szóval: **föltámadunk.**

A valódi föltámadás ünnepét tehát csak akkor fogja az emberiség együttesen megünnepelni, — vajh' minél előbb! — ha nemcsak a hit csarnokának oltárára helyezhetik oda a föltámadt Krisztus szobrát; hanem ha a családi tűzhelyről is lehull az a sötét gyász-fátyol, mely most azt bevonja, s ha a moralitás oltárára is elhelyezhetik azt a szobrot, s vele a győzedelmi zászlót e szavak kíséretében: **Föltámadtunk! Halleluja!**

HIREK.

— **(Albrecht főherczeg Pécssett.)**

Albrecht főherczeg legközelebb fél napig fog Pécssett tartózkodni. E hó 24-én mintegy 40 tábornok kíséretében jön Pécsre, ahol a Hajóvendéglőben száll meg. E czéliből a Hajó első emeleti utcai részét már meg is rendelték a főherczeg számára, ki este jöven vacsorát és másnap reggelit költi el lakásán. Reggeli után kíséretével együtt bejárja a pécsi és a pécsváradai járast a terep tanulmányozása végett.

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

A baldachinum alatt.

— Husvétii tárcza. —

A ragyogó nap keresztül tör a szentély színes mozaik ablakán s tündéres glória fényvel tölti be az egész szentélyt. Az oltárképen a megdicsőült alakok túlvilági színben ragyognak tőle.

A templomban méla esend. Csak itt-ott tör elő egy egy a kebel mélyéből fölhörgött fohász. A nagy hétt, a penitencia, a bűnbánatnak napjai ezek.

Öreg anyóka mély áhitattal pergeti oltárját; napjai immár tán meg vannak számlálva, tisztán akar lépni az elé, aki a szívek redőit vizsgálja, ha hivatik.

Ósz hajú öreg apó, térdelve szemelget öreg betűs imakönyvében. Arczat mély barázdákra hasogatta az egy hosszú életen át keresztül élt bű és küzdelem. Ha vétkezett, talán tisztesen leszenvedte már itt a földön. De lelke nyugalmat óhajt. Ma meggyónt ő is.

Fiatal anya, arcza az átszenvedett kin halaványjára festett anyai öröm pirja mosolyg elé: Imádkozik, magaért is meg gyermekeért is.

Beesett arczu korcsmabujó hős, akinek az egész esztendő csak arra jó, hogy legyen mit fölszedni a rovásra; ma az is beszámol; magába száll; javulást fogad. — Sokszor tette már, jövőre ismét itt találjuk őt, hogy fogadását ismételje.

Becstületes, istenfélő emberek, akik meg szokták adni a királynak, ami a királyé, Istennek, ami Istené; akik hat napokon át munkálkodnak, de a hetediken, amikor az Úrnak napja vagy, el szoktak látogatni az ő hajlékába. Ott térdelnek s várják az istentisztelet kezdetét.

Még egy ideig azonban várunk kell, sok a gyónó még. A diplomata jellemű egyházi alig tud köztük igazságot s rendet szerezni, mind első szeretne lenni. Ha megnyílik a sekrestyeajtó s egy bűneitől szabadult alak kilép, sereggestül törnek az ajtó ostromlására, de a tapintatos egyházi csak egyenkint eresztí őket be.

Csupán két alak nem töri magát a toladók közé. Szerényen félre húzódva allanak ott a baldachinum árnyékában. Egy férfi és egy nő. A férfi szép délczeg Antonius-alak, göndör fürtei homlokára omlanak; a naptól kissé röttes bajusza és szakála szeliden simul egészséges arcához. Testét zsinoros dolmány fedi; tiszta gyöles gatyájának ranczain meglátszik a gondos kezek rendezése; csizmája újdonság. — Valami pasztor, tán esikős, vagy gulyás valamelyik pusztáról.

A nő szelid szeméből a meglegedés, a boldogság sugárzik. Bizalommal simul a férfinhoz szeliden susogva:

- Nem bántad meg, hogy eljöttél?
- Érted teszem, kedves.
- Nagy bajjal vettelek rá.
- De mégis rávétél.

Barátságos kézsorítás a felelet. Majd ismét a nő folytatja:

— Csak nem élhetünk úgy, mint a pogányok. Aztán az igaz is hétszer botlik napjában.

A színes üvegen áttörő nap fénylő aureolt von köréjük. Az asszony imakönyvébe mélyed, a férfi elgondolkodik. Amit gondol, halkán elusogja ajka:

— Nincs egyéb vétkem, csak az, hogy téged szeretlek. Az pedig nem véték. Másét nem bántom, a magamét nem hagyom. Te is szegény voltál, én is az. Isten megáldotta a kezünk munkáját. Pénzünk, igaz, nincs, de van egy kis lábas jószágunk. Van kenyerünk, sönk. Holtig élünk. A másét nem kívánom. . . Ételben, italban mértéket tartok. Amit rám bíztak, megőrzöm, mint a magamét. Minden esztendőben beszámolok az utolsó borjófarakig. Imádságom a munka. Gyónásom a te szerelmetes neved. Te vagy üdvösségem, te vagy kárhozatom.

A menyecske fölpillant; szemében vád, szemrehányás sötétlik. . .

— **(Egészség és népesedés a múlt hóban.)** A városi tisztifőorvosának havi jelentése szerint a márczius hó nem valami kedvező volt az egészségre, de mégis jobb, mint a február hó, melyben 136 halottja volt a városnak míg márcziusban — szintén elég nagy szám — 103. A megbetegedések általában kevesebb számmal fordultak elő, mint az előző hóban, s többnyire a légzőszervek bajai és csúszos bántalmak grasszáltak. Az influenza nem uralkodott járványszerűleg, s inkább egyes utóbajai mutatkoztak; a vörheny és a ronesoló toroklob is szórványosan fordult elő és enyhe lefolyással. Ez utóbbi bajoknak csak 3 halálos áldozata volt. A városi kórházban 499, az irgalmasoknál 71, a bányatelepi kórházban 34 beteget ápoltak márczius hóban. — Élve született 105 gyermek, meghalt 103 egyén. Ez utóbbiak között volt 27 idegen, tehát a helyi szaporulat 29. Született 50 fiu- és 55 leánygyermek, köztük 94 róm. katolikus, 2 ágostai, 9 izraelita, 81 törvényes, 24 törvénytelen. Házasságra 10 pár lépett. Meghalt 58 fi és 45 nőnemű egyén, 90 róm. katolikus, 3 ágostai, 1 helvét és 9 izraelita — ez utóbbi hitközségben tehát ugyanannyi halt meg, ahány született. Legmagasabb kort ismét az övegyasszonyok közül érte el egy 88 éves matrona. Halva született 7 fiu és 5 leány.

— **(A kir. tábla köréből.)** A pécsi kir. ítélőtábla elnöke Molnár István pécsi ügyvédjelöltet a pécsi kir. tábla kerületébe díjas joggyakornokká nevezte ki.

— **(A bemutató előadások.)** A szin-társulat husvétvasárnapján a Vörös sipka népszínművel kezdi meg az előadások sorozatát. Ebben Szolenszky Olympia, Doroghy Laura és Hatvani mutatkoznak be az új tagok közül. Hétfőn a Siroki románca, Abonyi Lajos népies színműve kerül előadásra, melyben Daróczy Ilka és Földváry József lépnek föl az új tagok közül. Kedden Czigánybáró operettet adják Breznayval, Kállay Lujzával, Sugár Arankával, Lévai Bertával és Thatasszovits Margittal. Szerdán valószínűleg az Agglegények, Sardou darabja megy, melyken Kalmár Piroskának; a jeles naivanak lesz bemutatója.

— **(A villamos világítás)** berendezésének érdekében járt itt a napokban a Ganz-féle gyár egyik szakértő megbizottja, a kivel a tervező érdektársaság élénk tárgyalásokat folytatott. A világítás berendezéséhez 100 ezer frt lesz szükséges, amit részvények kibocsátásával fognak előteremteni. Ezek a részvények a finanszírozás szerint 6—7—8 százalékos kamatozni s így igen jó tőkeelhelyezésre adnak alkalmat. A világítás óránként 50 százalékkal olcsóbb lesz, mint a gázvilágítás; a gáz jelenleg 4 kr. óránként, a villamvilágítás 2 kr-nál is olcsóbbra fog kerülni, holott fénye messze fölülmulja a gázét, mely hozzá még szemet rontó

is a folytonos vibrálásával, mely a villamvilágításnál ki van zárva. A bányatelep 2000 lángot fog igénybe venni s egyike lesz a legnagyobb részvényeseknek, a Zsolnay gyár pedig 400 lángot alkalmaz. Szóval a vállalat a legkedvezőbb auspiciumok között indul meg s valószínűleg rövid idejébe fog kerülni, hogy a kitűnő és nagyfontosságú tervet megvalósítsa. Értesülésünk szerint a napokban adják be az érdektársak a kérvényt Baross miniszterhez az engedélyért.

— **(Szinésznők a kirakatban.)** A Valentín-féle könyvkereskedés előtt egész heten át nagy csoportok verődtek össze — a kíváncsiság vitte őket oda. Az új szin-társulat néhány nőtagjának arcképei láthatók ott. Az arczok csinosak, s bizonyára ez a tulajdonságuk is vonzóerővel fog bírni amellet, hogy alakításukkal is meg fogják nyerni a közönség rokonszenvét. Az új színésznők közül nem egy már a vidéki szinpadokon jó nevet szerzett magának, a legújabbak közül pedig épp most kettőnek a nevét emlegetik a fővárosi lapok, mint akik sokat ígérnek. E kettő Szolenszky Olympia és Pákay Margit. Mindkettő a szin-képző intézetből került ki s nemrég szerepeltek a nyilvánosság előtt. Szolenszkyről, ki Phaedrában lépett föl, azt írják, hogy játéka meg-látszik a komoly tanulmány, hangjának sötét timbre-je egyenesen a tragikus szerepekre utalja. Pákay mint Lady Milford kellemes szin-padi megjelenés. — mondja az Egyetértés. A teljes rutint megkívánó szerepben egy-két figyelemre méltó vonást árult el, melyből következtetni lehet, hogy némi szin-padi gyakorlat után jó társalgási színésznővé lesz.

— **(Parasztfurfang.)** Zsiga János kölkedi pógár csütörtökön délután nagy sopánkodva megy föl a rendőrkapitányhoz panaszra. Az volt a baja, — amint ő előadta — hogy mikor ő szerdán ebéd után a mohácsi vonattal Pécsre jött, a vonaton vele utazott tisztességes ruhájú fiatalember őt elesalta a „Vasfűrdő“ korcs-mába, hogy ott jó bort mérnek. Utközben egy úrféle ember csatlakozott hozzájuk, aki a félarczát betakarta zsebkendővel s pár szót súgva kísérőjéhez ismét eltávozott. A korcs-mában el-pityizáltak esti 7 óráig, s mikor visszafelé jöttek, a Madarász-uszoda és a vasúti országút között a réten megint jött az a betartott képtű ember s mikor melléjük került, hirtelen elkapta az egyik kezét, a kísérője meg a másikat s aztán egy szemközt jövő harmadik ember szépségesen kirabolt zsebéből 300 forintokat, amikkel elil-lantak. A rendőrségen természetesen jól lehord-ták az atyafit, hogy egy rablási esetet éppen 24 óra múlva jelent föl; de azért megtették a szükséges intézkedéseket a tettesek elfogatása végett. El is fogott a rendőrség egy korcs-máróst, akiben az atyafi fölismerte a betartott képtű embert, akinél megvolt a 300 forint. Csakhogy a dolog nem úgy állt, amit azt az atyafi előadta,

hanem kiült, hogy ökelme egészen eredeti, de még sem „már nem szokatlan“ úton károsult meg. Zsiga János gazduram nagy pénzhez szeretett volna jutni s evégből szövetkezett az ő állítólagos „utitársával“, akit Ábrahám Józsefnek hívnak s aki kompániában állott két csalóval. Ezek a kompanisták azt híresztelték, hogy ők valódi bankókért tizszer annyi hamis bankót adnak. Zsiga János gazda 300 forintokat szánt erre a jó vásarra, melyet Ábrahám József subancz közvetített. Ki is adta Zsiga uram a 300 forintokat s várt a 3000 pengőre, amely azonban késett, veszedelmesen késett. Mert hiszen azok a jómadarak nem is szándékoztak neki semmiféle hamis bankókat adni, maguknak sem volt, hanem csak ilyen formán akarták a bányót rászédni s tőle 300 frtot kicsalni. A pógár, mikor a pénzt veszte látta, hogy mégis megszerezze a vesztett fejszét nyelestül, hát kifundálta azt a rablóhistoriát, nehogy a hamispéruz dolga miatt még baja essék. A csalóbanda két tagja immár a rendőrség kezében van, mert időközben a közvetítő Ábrahámot is elcsípték.

— **(Hymen.)** Máthé Ödön megyei nyugdíjas főszolgabíró eljegyezte özv. Wermuth Albertné, szül. Wychers Berta úrhölgyet Beremendről.

— **(Az ajtó mögül.)** A cselédeknek kiváló erényük az ajtó mögött a kulcslyukon keresztül halgatóság. Sok titoknak jönnek így a nyomára s nem tudni melyikből lehet tőkét kovácsolni a maguk hasznára. — A napokban egy leány meghalt a kórházban. Ahol szolgált, ruhája és kis pénzeszkéje is maradt. A rendőrség fölhívta a cseléd gazdáját, s meghagyta neki, hogy a cseléd ruháját és pénzt küldje föl a városházára. A gazda hazament s néhány percz múlva beállít hozzá egy cselédleány azzal, hogy őt a kórházból küldték a meghalt cseléd ruhájáért. A gazda gyanútlanul kiadta a leánynak a ruhákat. A kórházból pedig senki sem küldte azt a leányt a ruhákért, hanem a selma ott halgatózott a rendőrkapitányi ajtónál — a mi különben a rendőrségi tárgyalások alatt általános szokás is — s aztán egyet gondolva maga ment el az elhalt cseléd ruháért, amikkel szépségesen megugrott. A rendőrség keresi a csaló leányt.

— **(Reformátusok húsvéti istentisztelete.)** A pécsi ev. reformált vallásu hívek tudvalevőleg önálló egyház alakítását tervezik s eziránt a munkát már annyira haladt, hogy Szász Károly püspök a pécsi ev. reformált egyház lelkészeti ideiglenesen Papp Zsigmond budapesti segédlelkészt rendelte ki, aki a legközelebbi ünnepek alkalmával istentiszteletet is tart már Pécsen és az úrvacsorát is kiosztja. Az egyház céljaira kibérelt épületet csak május hó első napján vehetik használatba, azért ideiglenesen a reáliskola rajztermét használják, ahol már tegnap — nagypénteken — volt istentisztelet, s ugyanott tartják meg a két húsvét napján is az istentiszteletet s osztják ki húsvét első napján az úrvacsorát. Az istentiszteletek

— Te dicsekvő farizeus! Verd inkább melledet: én vétkem, én vétkem!

— Mint az evangéliumbeli vámos? Jól van, megteszem. Nem akarok én Istennel pörbe szállni. S ha lelkem tisztaságára csak az kell, hogy megvalljam gyarló emberi voltomat, hát azt is megteszem. Gyarló vagyok, esendő vagyok; de rossz ember nem vagyok. Nem dicsekvésből beszélek, az nem kenyerem, de igaz hitemből. Csak te szeress, csak te maradj hű... Akkor az Isten is szeret, akkor az Isten is megáld.

A gyónók csoportja gyérül; a diplomata egyházi most már teljes tekintélyt fejthet ki köztük.

A színes aureol fény tovább vonul, a fiatal pár is elbagyja helyét. Az asszony töredelmes áhitattal, a férfi legyűrt daczczal s mélyen ön-magába szállva lép a gyónató szék elé, hogy bűneit megvallja, hogy fölödozást kérjen.

Mi bűntök lehet? Tán csak az egyedül, hogy úgy szeretik egymást. S véték-e az?

A harangok megkondulnak, fölzendül az áhitatos zsolozsma:

„Föltámadt Krisztus ez napon,
Alleluja! Hála légyen az Istennek!“

B e n e.

A marseillaise eredete.

A néptenger forrongott Párisban. Vérszagot érzett, mely elbódította a csöcseléket. Alig, hogy

fejébe nyomták XIV. Lajosnak a vörös sipkát, ki azt a nép pillanatnyi és tettetett örömmujongásai után eliszonyodva csapta földhöz, fölhangzott Páris kapui alatt a rettentő hymnus, mely lelkesült borzongást idézett elő a szívekben.

Egy körülbelül 1500 főből álló banda ajkairól vette át és danolta utána a párisi csöcselék. Ez a banda volt az a „közvélemény központi hadserege“, melyet a girondiak megszavaztattak a nemzetgyűlés által, körülbelül olyféle lehetett, mint a parlamenti hadsereg Kromvell parancsnoksága alatt, mely I. Karoly királyt a vérpadra hurcolta.

Borzalom fogta el a jobbkat e csoda látára, melynek individuumait többnyire a közép-tenger partjai mellől, genuaiakból és fiemontiakból ujoncozták; matrözök és katonák voltak, kik a harcban, és gonosztevők, kik a vétekben edződtek meg.

Ez volt a marseillének csapatja, előcsordája ama 20.000 embernek, mely a girondiak terem-ményeiből alakult; uralkodni a feuillansokon, a királyon és magán a gyűlésen.

Napbarnította arcaik, vad kinézésök, portól fölismerhetetlen egyenruhájuk, phrygiai vörös füvegeik és a melljök tűzött zöld lombok, idegenszerű kiejtésük és szitkaik, — minden élénken lepte meg a párisi csöcseléket, mely sietett őket diadalmas tüvöltéssel fogadni.

Ezek voltak a marseillaise első kardaloszai.

Ők énekelték a marseillaise-t először Franciaországban, mely róluk kapta elnevezését; az az ének, mely legmélyebben vésődött Franciaország szívébe.

Az a fiatal tüzértiszt, ki a strassburgi helyőrségen állomásozott, nem sejté, milyen fegyvert ad a nép kezébe, midőn mámoros lelkesedése pillanatában megpendült fogékony lelkében a rajongó hazaszeretet húrja.

Rouget de Lisle adta e dalt a forradalomnak.

Ő Lous-le Sannier-ben, az ábrándozás és tetterő földjén született. E fiatal ember mint igazi katona, szerette a háborút; költészettel és zenével igyekezett kellemessé tenni a helyőrségen töltött egyhangu napjait. Szerette nagyon a társaságot és egész otthonosan érezte magát Dietrichnél a strassburgi maire-nél, ki kedélyes családi életet élt. Neje és fiatal leánya osztottak a hazafias lelkesülésben, mely a batárokat ily ellenséges viszonyok közepette jellemezte. Ők szerették a fiatal Rouge-t, és ihletet kölcsönöztek szívének, költészetének és zenéjének.

Éppen 100 éve történt. Strassburgban rop-pant drágaság uralkodott. Dietrich maga is szegény volt, asztala nem nagy bőségben úszott, de Rouge-t azért szívesen látott vendég volt mindig. Ő a családba tartozott. Egy napon, midőn csak kenyér és néhány szelet sonka került az

mindenkor délelőtt 10 órakor kezdődnek. A rendes templom fölépítéseig május 1-től a Rudolfium mellett levő — régente Mocsáry-féle, jelenleg Irinyi Sándor tulajdonát képező házban tartja meg a pécsi ev. ref. egyház az istentiszteleteket.

— **(Kritikák a „Fotografiák”-ról.)** A „Fünfkirchner Zeitung” Haksch Lajos könyvéről így ír:

A pécsi irodalom vig elemének képviselője, Haksch Lajos, aki mint humorisztikus tárczairó e téren minden eredmény nélkül működő specialistává fejlődött, a könyvpiacra szép kötet humoreszkkal állított be, a melyet ő „Fotografiák” találó czime alatt adott ki, és ezzel jól megérdemelt erkölcsi és anyagi sikert aratott. A könyvnek „Fotografiák” czimet adta, mert a 13 tárczának a szerzője azokat valóban az életből leste el, amennyiben ő a társadalmi ferdeségeket, az utcák ismeretes alakjait, erkölcsöket és embereket állított elő az ő fotográfiai készüléke elé és a tiszta napsugár fényében helyes és világos képeket állított elő, melyek kedélyesen mosolyognak elének, előidézve azon hatást, mely a szerzőnek szeme előtt lebegett, mikor fotográfiáit megírta. Az efajta tárczák azon zsánerhez tartoznak, melynek eddig nem sok olyan művelője van, akikben volna annyi képesség, hogy az ország közönsége előtt ismeretes (t. i. Sipulusz) mellett eredetijöttudjanak alkotni. És Haksch egyike a leghivatottabbaknak a hivatottak közül. Igazságtalanok volnánk, ha mi ezt a műfajt kevésre becsülnők. Ez hasonlít a csillogó — bár belülről üres — szappanbuborékhoz, mely színpompájával kápráztatja a szemet, hogy szinte a mint a levegőben száll fölfelé, kedvünk kerekedik utána lebbenni, de aztán az a buborék szétpattan és eloszlik a a semmiségbe. A tartalom semmi! És éppen ahhoz kell szellem, írói rafineria és kedély, hogy az ilyen tartalmatlan ürességnek tetszetős, kellemes és megragadó külsőt adjon, amely tulajdonságokkal Haksch bőven rendelkezik. Ezt újólág bebizonyította ezzel a 13 elbeszélő tárczával, amelyek így egy kötetbe gyűjtve, kellemes, könnyű olvasmányok. A Taizs féle nyomda által csinosan kiállított könyv minden helybeli könyvkereskedésben kapható és bizonyára nem fog hiányozni egyetlen modern könyvtárból sem. stb.

— **(Az adó márczius hóban.)** A pénzügyigazgatónak a városi közigazgatási ülésen tett jelentése szerint márczius hóban befolyt egyenes adókban 14.341 frt 29 kr. Január 1-től összesen 86.869 frt 8 kr., tehát 2002 frt 78 krral kevesebb mint tavaly ugyanez időben. Hadmentességi díj czimén 390 frt 50 kr. folyt be, jan. 1-től pedig 1485 frt.

— **(A sertés telep bajai.)** Sok szekaturának a bünbakja az a szigeti külvárosi sertés telep, mely kicsi kezdéssel szépen megnőtt fiók-Köbányává. Sok a baja majd egyesekkel, majd érdektársaságokkal, legutóbb meg a várossal. Ez az utóbbi azonban talán az egyedüli, mely mégis nem a magánérdekek incsel-

kedéséből eredt, hanem a közegészség érdekében bántja a fejt a részvénytársaságnak — s így nem is megokolatlan, amit különben maga a részvénytársaság is elismer, s bizonyára békés hangulattal fog a közérdek szempontjából igazat adni a városi hatóságnak. A dolog úgy áll, hogy a sertés telepen fölhalmozódó trágya bizony nem a legkellemesebb illatot terjeszti szét még a belsőbb részébe is a városnak, a szigeti külvárost meg éppen ajúlással fenyegeti, különösen úgy a nyári évad alatt. A rendőrkapitányságra is irt a részvénytársaságra, hogy a telepet tisztán tartsa s a trágya elhordása végett a legrövidebb idő alatt kis kaliberű vassines utat készíttessen, amin az illatozó anyagot naponta hordassa a Megyeri-malom alá s ott fertőztelítse. A társaság föllebezett a tanácshoz, majd a belügyminiszteriumhoz, az pedig leküldte a föllebezést a közigazgatási bizottsághoz, mely vizsgálat végett albizottságot küldött ki. Az albizottság csütörtökön számolt be, s jelentése alapján a közigazgatási bizottság aztán módosítva az előbbi foku határozatokat, azt határozta, hogy az iparvágányt októberig kell megkészíttetni, addig a trágyagödört a be és kihordásakor fertőtleníteni, s hetenként többször kitritve a trágyát elhordatni kötelessége lesz a társaságnak. A határozat még több pontban írja elő a követendő köztisztasági rendszabályokat, melyek elég méltányosak s korántsem olyan költiségek, hogy a társaság azokat meg ne tartathatná.

— **(Halálozás.)** Steiner Sándor dr. orvos e hó 12-én 27 éves korában elhunyt Ráczvároson. A tehetséges fiatal orvos egyike volt a bécsi egyetem legszorgalmasabb hallgatóinak, s korai halála sok jogos reményt döntött vele együtt a sirba.

— **(Tűzoltóság Mágocson.)** Mágocsról írják lapunknak, hogy ott e hó 10-én alakult meg az önkéntes tűzoltó-egyesület. Az alakuló gyűlésen Halvax József elnökölt, s lelkes beszéddel fejtette ki a tűzoltóság nemes föladatát. A jelen voltak egyhangulag öt választották meg az egyesület elnökévé is. Alelnökké Schvarcz Máttyást, titkárrá ifj. Maráth Józsefet, pénztárnokká Vértesi Adolfot, parancsnokká Krammer Róbit, segédtitkárt Feuerstein Emilt, szertárosná Csanády Istvánt választották meg. Reichardsperg József és Weisz Mór dr. orvosok a gyűlésen kijelentették, hogy a tüzeseteknél megsérült tűzoltókat ingyenesen fogják orvosolni. Az egyesületet a község ritka aldozat-készséggel támogatja s a szükséges felszerelés legnagyobb részét saját költségén szerzi meg, amit az egyesület Jilly Ignácznak a község kedvelt jegyzőjének köszön.

— **(Megüresedett katonai alapítványok.)** Több katonai alapítványra pályázat hirdettetett, melyekre részint nyugdíjazott rokkant katonatisztek és azoknak özvegyei, vagy árvái részint legénységi állománybeli rokkant katonák is igényt tarthatnak. Az ezen alapítványokra vonatkozó bővebb fölvilágosítás a cs.

Dietrich leánya leült és zongorán játszott a dalt, míg Lisle énekelte.

Az első versszakra mindnyájan elhalványultak, a másodikra a könyvek megáradtak, és az utolsó a lelkesültség rajongásba tört ki. A jelen voltak sirva borultak egymás nyakába. Készen volt a haza himnusa és — fájdalom — a forradalom himnusa is, melynek hangjai a legnagyobb bátorságot — a hőhőnek adták.

A szerencsétlen Dietrich 1—2 hó múlva e dal hangjainál, mely tűzhelye mellett született, lépett a vérpadra.

Az új dal néhány nap múlva nyilvánosságra került. Marseille elfogadta, hogy a clubülések előtt és után énekeljék. A marseilleiek hirdették ki utjokban az egész országnak, és azt az egyet kiérdemelték vele, hogy az ő nevükről kapta elnevezését.

Maga Lisle mint királpárti száműzve, mint halálfenyegetést hallotta e dalt, midőn az Alpesek ösvényein menekült.

— Mi a neve e dalnak? — kérde vezetőjét.

— Marseillaise! — felelé a paraszt.

Igy tudá meg nevé saját művének. Őt a lelkesedés üldözte, melyet ő keltett. A fegyver azon kéz ellen fordult, mely kovácsolta.

Horvát A.

és kir. 52. sz. hadkiegészítő parancsnokságnál (Alsó-Malom-utca) kapható. — A fischau-i katonai árvaházban megüresedett 2. oszt. tanítói állásra is hirdettek pályázatot. A tanítói pályára képesített, 30 éven alul levő és nőtlen pályázók folyamodványukat e hó 20-ig benyújthatják. A közelebbi föltételek szintén az 52. sz. hadkiegészítő parancsnokságnál tudhatók meg.

— **(Katonai szemle.)** König Gusztáv báró gyalogsági fölügyelő kedden este érkezett Eszékről városunkba és a „Hajó” szállóban lakást bérelve, a katonai tisztelgőket fogadta. Az nap este a „Hajó” szálló éttermében a helybeli tisztikar vacsorára jött össze, mely alatt az 52. gy. e. zenekara játszott. Szerdán délelőtt tartotta meg azután katonai szemléjét a fölügyelő az 52. gyalogezred Pécsen állomásozó századai fölött. Itt mellesleg megjegyeztük, hogy nem Bilinek vezérőrnagy vezetése alatt vonultak ki, mint azt a F. Z. írta, mert Bilinek akkor már elhagyta városunkat. A katonai szemle alatt a csapatok a szabocsi és pécsváradi uton vonultak ki és helyezkedtek el, s ott is történt a próbatűzközet, mely után König báró a tisztelgőket maga köré gyűjté s majd egy óra hosszat bírálta a lefolyt próbatűzközet egyes részleteit. König még az nap este távozott városunkból.

— **(Az iparossegédek rajztanfolyama dugába dőlt.)** M. évi október hóban a vallás és közoktatási miniszter az iparos iskolák országos fölügyelője által leiratot intézett a tanfölygyelőkhez, hogy az ipar emelése céljából az iparossegédek tovább képző tanfolyamát fogja szervezni. A tanfölygyelő a városhoz és az iparos tanonciskola bizottságához fordult. Mindkét közeg intézkedett, az előbbi a helyiségről és felszerelésről, olykép hogy csak az asztalhoz kellett ülni és rajzolni, az utóbbi a költségelirányzatról és tanárról. Fölterjesztetett, hogy 44 iparossegéd jelentkezett és az egész 180 forint költségbe kerül. A napokban érkezik vissza a válasz, hogy ez idő szerint föl nem állítható, mert a rendelkezésre állott segélyösszeg más iskolák számára kellett. Valóban szegényletes állapot. Ha nem volt elegendő pénz, mire való volt akkor a nagy hü-hó? Avagy Pécs városa, mely iskoláira nézve államsegélyben nem részesül, ezt a kis figyelmet nem érdemelte meg?

— **(Az iparos-inasok iskolájában)** a tavasz beálltával a tanítási időt délutánról esti 5—7 órára helyezték át. Oktatás hétfőn és pénteken van. Ezzel is az iparosok egyik régi óhaja teljesült, hogy az oktatás ne délután, a munkaidő közben tartassék.

— **(Kedvezmények a mecsekegyleti tagoknak.)** A „Mecsek-Egyesület” részéről a következő sorok közlésére kértünk föl: „Örömmel értesítjük tagtársainkat, hogy Erreth János, Göbel Kálmán és Zsiga László gyógyszerész urak az egyesület tagjainak nyugtáik előmutatása mellett, gyógyszereknél engedélyt adnak, ha a receptre a tagtárs neve, a rendelő orvos által fölíratik. Május hó 5-ig még a múlt évi nyugta használható, azontúl azonban csak az 1892. évi tagdíj lefizetését igazoló tagsági jegy jogosít föl e kedvezmény élvezésére. Előnyben részesíti ezenkívül az egylet tagjait Pintér József gőzfűrdőtulajdonos úr is, ki úgy a gőz mint a kádfürdő-jegyeket 60 kr. helyett 40 kr-ért bocsátja a tagok rendelkezésére. E jegyek a nyugta előmutatása mellett Stern Károly ügyvéd, egyleti pénztáros irodájában (irgalmasok épülete) d. e. 9—12 válthatók.”

— **(A „pécsi kereskedelmi önképző- és betegsegélyző-egylet”)** folyó hó 10-én tartotta meg saját helyiségeiben XVII. rendes közgyűlést. A közgyűlést Záray Károly dr., az egylet elnöke nyitotta meg hosszabb beszéddel, melyet a jelen voltak zajos helyesléssel fogadtak. Az elnöki megnyitót után Pataki Vilmos, az egylet főjegyzője olvasta föl terjedelmes jelentését az egylet működéséről, visszapillantást vetve az egylet egész évi életére és föltüntetve mindazt, amit a jövőre nézve remélni lehet. Miután a közgyűlés a választmányának megadta a fölmentést, megkezdődött a választás, melynek eredménye a következő: Elnök Záray Károly dr., alelnök Krause Ignác, főjegyző Reizner Nándor, aljegyző Goldschmid Ödön, háznagy Mautner Soma, pénztárnok Dörner Henrik, könyvtárnok Kohn Mór, ellenőr Fekete József. Számvizsgálók: Eizer János és Ullmann M. Károly. Választmányi ta-

aszfalra, Dietrich derült komolysággal tekintett Lisle-re és így szólt:

— Nincs ugyan bőség lakomáinkon; de nem tesz semmit, ha van lelkesülés és bátorság szívünkben! Van még a pinczében egy utolsó palack borom. Hozd föl — mondá leányának — hadd igyuk meg a szabadságért és a hazáért! Strassburgban nemsokára bazafias ünnepély lesz, hadd merítsen Lisle ennek cseppjéből oly lelket, mely az ittasságot, melyből fakadt, átültesse a nép szívébe.

Dietrich akaratlanul is igaz jóslatot mondott.

A leányok e szavakra lelkes öömbe törték ki, előhozták a bort és meg-megtöltögették az apa és az ifju tiszt poharát. Éjjel lön. Az éj hideg volt, Lisle ábrándos lelkületű; szíve fölbuzdult, feje fölhevült. A hideg áthatotta, tántorogva ment magános szobájába, kereste az íbletet és összefüggéstelen dallamokat játszott zongoráján, mely dallamba érthetetlen szavakat kevert. Ő dalolt, csendesen dalolt, míg a nyomasztó álom le nem csukta mómortól zavaros szeméit.

Reggel fölébredt — zongoráján; az álom ott érte el őt. Az éjjel költött dallam csak nagy nehezen elevenült föl emlékezetében. Ő leírta azt és szaladt át Dietrich házába, kinél éppen néhány zenebarát volt látogatóban. Lisle bemutatta nekik zeneszerzeményét.

gok: Major Gyula, Porges Béla, Nagy Sándor, Sekővald Imre, Weiss Zsigmond, Spitzer Benő, Gröbeldinger Miksa, Oroszi Sándor, Wohl Lajos, Seidler Győző, Kiss Zsigmond, Sperl Vilmos. Póttagok: Pataki Vilmos, Engel Soma, Hoffmann Ernő.

— (A Tolnamegyében föllállítandó főgimnázium) ügyét a már említett városok versenyezve karolják föl. A közokt. miniszter ugyanis kérdést intézett a megyéhez, hogy tudja meg: melyik város mekkora segélyvel járul annak fenntartásához és létesítéséhez. A szegzárdiak, mint a megye székhelyén lakók, a kiknek ugyanis már majdnem százados vágyuk egy főgimnázium, most egész lelkesedéssel és áldozatkészséggel működnek érdekében. A gyűjtő bizottság pár nap alatt 15,120 frtot gyűjtött e célra, a mi Szegzárd közönsége részéről circa 30,000 frtig még emelkedhetik. A megye e célra szintén megszavazott már a múltban 10,000 frtot, a báró Augusz-alap 10,000 frtot, Szegzárd, mint erkölcsi testület, a megye községei stb. adományozásából a bizottság reménye szerint begyűl 100,000 frt s így a szegzárdiak most annál inkább remélik vágyuk teljesülését, mert a közokt. miniszter attól sem idegenkedik, hogy a meglévő 6 osztályu polgári iskolát a gimnáziumba beillesse. Másrészt pedig a bonyhádiak és a hitfelekezet vagyonosabb tagjai minden lehetőt elkövetnek a bonyhádi ev. al-gimnáziumnak főgimnáziummá kiegészítése. Ujabbban is Nádosy Kálmán esperes-tölgyelő 1000 frtot ajánlott föl e célra. A gyűjtések igen szép eredménnyel folynak s így, mint a bonyhádiak mondják, nem alaptalan a remény, hogy a megkívántató összeg csakhamar együtt lesz.

*
Az irodalmi és művészeti estélyek rendező bizottságához a helybeli főreál iskola tanártestülete a következő sorokat intézte:

Vontkozással a nagytek. Bizottságnak folyó hó 5-én kelt átiratára, mely szerint a pécsi áll. főreáliskola „Segítő Egyesülete“ alaptökéjének gyarapítására kétszáz forintot adományozni kegyeskedett, nem mulaszthatjuk el a nagytek. Bizottságnak ezen nemeslelkű elhatározásáért az intézet nevében legőszintébb és legmelegebb köszönetünket kifejezni. Hálás megemlékezéssel fogadja ezen adományt a „Segítő Egyesület“, illetőleg a szegénysorú tanuló ifjuság, mert a részvét és jószív nyilvánítását látja benne, de való örömmel fogadja a tanártestület is, mert intézetünk iránt érzett érdeklődés, jóindulat és elismerés jeléül tekinti.

Midőn tehát ezen okból kétszeres köszönetünket kifejezzük, maradtunk a nagytek. Bizottság iránt kitűnő tisztelettel Pécsen, 1892. ápr. 11-én D i s c h k a Győző, főreálisk. igazgató, R e q u i n y i Géza, tanács. jegyző.

MŰVÉSZET IRODALOM.

* Olcsó könyvek a gyermekeknek.

A magyar gyermek- és ifjusági irodalom az utóbbi években örvendően ugyan, de tény, hogy még mindig a nagyobbára selejtes és rossz magyarsággal fordított idegen termékek dominálnak. Iróink közt ma már többen kedvel és hivatottsággal művelik a gyermekirodalmat, de a tanterviak és szülők még mindig nem lehetnek megelégedve, mert az eredeti és jó magyar gyermek-könyvekben is a képek rendesen idegenszerűek, és a mi nem mellékes, ezek a könyvek oly drágák, hogy csak módosabb szülők szerezhetik meg azok is csak úgy karácsony tájékán vásárolnak meg egyet-kettőt. A nagyobb része — úgy az intelligens osztály, mint a nép számára vannak olcsó vállalataink, csak a gyermekvilág részére nincs. A szegény gyermeknek meg kell elégedni az olvasókönyvek többé-kevésbé jó, nagyobbára minden lélek nélkül való száraz olvasmányával. Azok a szép mesék, történetek, versek, melyek a pompásan kiállított, méregdrága könyvekben vannak, rájuk nézve nem léteznek. Érdekes, hogy ezen a nagy hiányon egy vidéki könyvkereskedő kíván segíteni. Berger Miksa máramaroszigeti könyvkereskedő ugyanis egy olcsó gyermekkönyvtár kiadására vállalkozott s ennek a szerkesztése Benedek Elekot nyerte meg. A vállalat ezime „Kis könyvtár“ lesz, április közepén indul meg, egyszerre négy füzetel. Minden hónapban négy-négy füzet jelen meg s

egy füzet ára 12 kr. lesz. A füzetek terjedelme 4—5 ivre, tehát 60—80 oldalra van tervezve s főlváltva jönnek egész füzetet betöltő nagyobb elbeszélések, mesék, és kisebb elbeszélések, történeti korrajzok stb. Az első négy füzetet Jókai Mór, Benedek Elek, Gaál Mózes, Barsony István, és Abonyi Árpád irták s már több jeles író adott kéziratot a szerkesztő rendelkezésére. Hisztük, hogy ugy a szülők mint a tanárok és a tanítók készséggel karolják föl a házagpótló vállalatot, melyhez hasonló még nem volt nálunk. Egy évben összesen 48 füzet jelen meg s tíz füzet előfizetési ára 1 frt. Négy-négy füzethez a kiadó 20 krért diszes bekötési táblát is fogadni, úgy, hogy a szegényebb sorsu gyermekek is egy könyvtárt gyűjthetnek össze. A kiadó a vállalat terjesztése érdekében pályadíjakat is tűz ki a tanítóknak. Remélhetőleg nem csak az egyesek, de az iskolai könyvtárak is sietni fognak e vállalatot megrendelni. Hiszt különösen iskolai könyvtáraink érzik legjobban a hiányt a jó gyermekkönyveknek. Még csak annyit jegyzünk meg, hogy ezek az olvasókönyvecskék csinosan lesznek kiállítva s szövegekpek is lesznek azokban.

A KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.*

Rabbi és közönség.

Tekintetes Szerkesztő úr!

Mikor Galimberti pápai nuntius nálunk volt, egy alkalmi beszédében azt mondta, hogy: „minden bizonyos vallás, jobb a vallástalan-ságnál.“

Szenvedélyes látogatója vagyok a templomoknak, megfigyelője a szertartásoknak. Így történt, hogy kedden elmentem a helybeli zsidótemplomba, hogy szemtanúja lehessen a husvét megülésének.

A nagy templom tökéletesen megtelt „látogató“ közönséggel, a szertartás elejét vette és úgy látszott, nem fog semmi rendkívüli történni.

Van tudomásom arról, hogy a zsidó nemzet keletről, a meleg égálról jött át hozzánk. De ha nem is tudtam volna ezt, bizonyára föltűnt volna agyamban e gondolat, mert a templomban a nátha jelei: köhögés, orrfújás, oly zajosan hangoztak, hogy észrevehető volt, hogy e keleti néptörzs még nem szokta a mi hidegebb égálszolgát.

A szertartások közülbelül fél tizenegyig tartottak, ekkor jött a rabbi az emelvényre, hogy alkalmi prédikációját megtartsa.

A náthával járó kellemetlen foglalkozás egy pillanatra szünetelni látszott és a rabbi kezdé:

Kedves barátaim! A természet új életre ébredt. A nap melegítő sugarai által fölbátorítva, mutatkozni kezdenek az első virágok és zöldelő galyak. A madarak csiripelve . . . (Zajos köhögés a közönség közt.)

Rabbi: . . . a madarak csiripelve . . . (Harsogó orrfújás a közönség közt.)

Rabbi: . . . a madarak csiripelve . . . (Egy jámbor lélek a másikkhoz: Hogy a buza?)

Rabbi: (az ég felé tekint és folytatja): . . . csiripelve üdvözlik a tavasz előjeleit. A háztetőn egy gerlepár . . . (Kis gyermek sirva: Mama haza menni.)

Rabbi: A háztetőn egy gerlepár . . . (Zajos köhögés és orrfújás.)

A rabbi egy pillanatra vár, de a zaj egyre nagyobbodik. Ajtócsapkodás. hangos beszélgetés hallatszik.

Rabbi (nyugodtan): A háztetőn egy gerlepár sétálgat turbékolva . . . (Nagy köhögés és orrfújás, a karzaton kritika a női divatról, földszint a gabona árak emelkedéséről.)

A rabbi öt percig vár. Összefont karokkal néz a tömeg felé, végre egy kissé lecsendesül a zaj.

Kedves barátaim! Tovább folytatom! föltéve, hogy önök a kellő csendben és a szükséges figyelemmel meghallgatnak . . . (Oriási zaj. Köhögés, orrfújás.)

A rabbi vár. Vár három percet, vár öt percet, a zaj nem szűnik meg. Erre méltóság-teljesen megtordul, lemegy az emelvényről és ott hagyja a hiveket.

* Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget A szerk.

Tekintetes Szerkesztő úr!

Ea úgy hiszem, hogy ez oly helyes eljárás volt a rabbitol, hogy helyében ön vagy én is úgy tettem volna,

Mert a ki öt meghallgatni nem akarja, menjen ki a beszéd alatt, de csendet ő jogosan követelhet.

Mily gyenge alapja lehet egy község erkölcsének, ahol a pap irányában ily magaviséletet tanusitanak a hívők.

Miért nem tartják fönn a rendet a hitközségi előljárók? Láttam a templomszolgát ide s tova ugrádozni, de nem ő általa kellene a rendet fönttartatni. Más városokban a hitközségi előljárók végzik e hivatalt. De ott nem is történhetik meg, hogy a pap szóhoz nem jut.

Ez személyes nézetem és remélem, hogyha azt mondom, hogy a rabbi helyesen járt el, mikor lelépett a szószékről, tek. szerkesztő úr és minden intelligens ember helyeselni fogja nézetemet.

Cecilia.

Tisztelt szerkesztő úr!

A budai külvárosban levő Sirisaka-féle ház előtti vadvizárok gyaloghid-karfája ledőlt. A múlt hetekben dühöngött nagy szél egy öreg asszonyt a vízbe söpört s kevés hujja, hogy az asszony a vízbe nem fúlt. Ajánlom e körülményt a város gazdasági tanácsosának figyelmébe.

Egy polgár.

VEGYESEK.

— x A. Neidlinger G. czég helybeli üzletének hatásköre nagyobbítván, több utazói állás töltendő be. Tisztességes és kifogástalan előéletű egyének, kik jó ajánlatokkal bírnak, fölvételnek s ha jó, szorgalmas és kitartók, helyi és vidéki pénzbeszedők kikepeztetnek, mi által alkalmuk van maguknak állandó és jövedelmes állást alapítani. Személyes ajánlközások naponként délután 2—3 óra közt a czég irodájában történhetnek.

C S A R N O K.

Egy szegény ifjú története.

Elbeszélés Zschokke Henriktől.

— Németről fordította Szikrai Odo. —

(Folytatás.)

Frock csomagolt. Midőn mindent elvégeztett volt, észrevette még künn messzelátóját. Könyvek tolultak szemébe.

— Ugy ám, — sóhajtá — jer csak ide s tárd elém utoljára boldogságomat!

Az ablakhoz ment; kitekintett. Csakugyan meglátta Jozefiut. Ott állott a három fa egyikehez támaszkodva, szép arcát fehér kezkenőjébe rejtve. Mozdulataiból látta, hogy zokogott. Kisidőtelve gyorsan megtörölte kezkenőjével szemét s arcát. Oh mi szép volt, midőn, mintha imát rebegne ajka, kék szemét a derült égre emelte! — Bement a házba.

— Jóéjtszákát Jozefiut! — szólt Frock, s fájdalmas érzéssel ágyára dőlt. Oly szenvedélyel szerette Jozefiut, amilyenre egy gyöngéden érző szív csak képes. Már két évig érintkezett vele, imádta titkon; két évig küzdött önmagával, s úgy találta, hogy szenvedélye lektüzdhetetlen. Azért volt neki kedvére az utazás, a szórakozás. Ettől remélt gyógyulást. Csak évek múltán akarta őt megint látni, vagy sohasem. Frock úgy gondolkodott és tett, ahogy egy férfinak — ha szenvedélyének rabja lenni nem akar — gondolkodnia s tennie köll. A lefolyt hét alatt, valahányszor a Tulpen család körében megjelent, bámulatos művészettel s erővel tudta elrejtetni szive lángját a külső hideg udvariasság alá. Jozefiunel szemben megszünt közlékenysége és bizalmassága. Neki még csak sejtienie sem volt szabad szenvedélyét; az meg esze ágába sem ötlött, hogy benne hasonlót keltsen. S ha hihette volna, hogy Jozefiut képes őt viszontszeretni, már rég kerülte volna e há-

zat, e várost, ez országot. Ő egy maga akart boldogtalan lenni.

Olykor ugyan fölébredt benne a gyanu, ha történetesen észrevette, hogy Jozefin erősen s komoran reászőgezte a szemét, s aztán gyorsan, néha nyugtalanul elfordult; ha észrevette, mily különös hévvel beszélt róla másokkal; mily szívesen megtett mindent, ami tetszésére volt neki. Leledzett valami lényében, ami Frockot mintha viszonszerelemre szólította volna, de azért mégis mindig zárkózottabb, meggondoltabb volt vele, mint másokkal szemben. Soha bizelgő szót egyik a másikkal nem mondott. Idegenekként álltak egymással szemközt, akik csak az általános illem korlátai közt érintkeznek.

Összeszedte magát, fölhajtotta a harmadik pohár madeirait, utazó-ruhát öltött, megrendelte a postakocsit, rátette turbáját s ment Tulpenékhoz. Nem jól esett neki, midőn Jozefint egyedül lelte a szobában. Halvány volt. Tudakozódott atyjáról, s húgáról. Az utóbbi püncsért ment, az őruagy meg egy órája már, hogy oda van. Levette köpönyegét s több közönyös kérdést tett, amelyekre csak rövid szavak hangzottak válaszul. Jozefin az ablaknál ült, kötve, maga elé nézve a földre. Frock a kalyha mellett állott s szemlélte. Még sohasem tűnt föl neki oly szépnek, mint e pillanatban.

Több percnyi hallgatás után Jozefin fölállott, reá nézett s lassan feléje ment.

— Frock! — szólt szokott hidegségével s erősen a szemébe nézve: — Ön tehát, mint atyám mondta, ma elutazik. Egy kérdésem van még önhöz. Feleljen nyíltan. Ön szavát adta, hogy nem jó többé hozzánk. Nem akarom tudni az okát, ha az más, mint amelyet jogom van gyanítani. De feleljen őszintén, ha megmondom az okot s eloszlatom tévedését. Érzem, én vagyok minden baj szerzője. Sajnálom.

Frock elpirult s szíve oly erősen dobogott, hogy alig tudta kimondani e szavakat:

— Ugyan kisasszony, hogyan gondolkozhatik így?

— Ha netán tévedtem, annál jobb, — mondá Jozefin. — Ez nagyban előmozdítja jövődöbeli megelégedésemet. Feleljen őszintén. Egyedül vagyunk. De Isten a tanunk. Megteszi?

Frock remegve felelt:

— Meg! — de alig mert szemébe nézni a hajadonnak, ki ünnepiesen, szépsége egész varázsában állott előtte.

— Ismerje tehát el: ön atyámnak s húgomnak fájdalmat s könyeket okoz; ön örökre el akar válni tőlük, akik annyira szeretik önt, s akiktől maga sem tagadhatja meg a legbensőbb barátságot. — Ön örökre el akar bennünket hagyni, s csupán én miattam!

Frock hallgatott; érzelmei nem engedték szóhoz jutni. Nem tudott magához térni.

— Hallgatása helybenhagyás! — mondá Jozefin: — Megvallom, olykor félttem ettől; Leonóra eltalálta. De megbizonyítom önnek, kedves Frock, hogy Isten a tanum, soha nem volt szándékom önt megsérteni s búsítani. Ön iránti viseletem tán nem feddhetetlen. Nem voltam önnel szemben olyan, mint atyám, mint húgom, mint amilyennek lennem köllött volna; de a Mindentudó tudja, búsítani nem akartam. Ön becsben, nagy becsben áll előttem. Oh higgye el ezt. Vajjon különben elfogadhattam volna-e ajándékait, amelyeket, ha a tanácsos kínál meg velök, bizonyára visszautasított. Ön irányában másfolyan voltam, mint mások iránt. De, Isten a tanum, nem tehettem másként. Bocssáson meg, s ne magyarázza félre eddigi viseletemet. Téved, ha azt hiszi, hogy kifogásom van, vagy volt valaha is ön ellen. Ön becsben van előttem, ha nem nyilvánítottam s

nyilvánítottam is ezt ön előtt úgy, mint atyám, vagy Leonóra. — Nemde ön megbocsát? Ön nem neheztel?

Egészen megzavarodva s érzelmeitől legyőzve mondá Frock, miközben megragadta Jozefin kezét.

— Mit gondol? kisasszony. Ön megsértett? Hogy hihetett ilyesmit? — Kisasszony, oh nem! nem! Egyedüli, legnagyobb boldogságom volt, ha az ön közelében lehettem. Igen, kisasszony, az ön emléke legszebb emlékem marad mindenha!

Szívéhez szorította kezét, majd eleresztette s lecsillapulva rebegte:

— Áldjon meg, aztán hagyja távozni a boldogtalan!

(Folytatása köv.)

KÖZGAZDASÁG.

— A pécsi sertéshizlaldában f. hó 14-én a sertés állomány: 457 drb. kövér, 737 drb. félkövér, 2458 drb. sovány, 365 drb. stüldő sertés. Árak: kövér válogatott minőség szerint 44—46 kr. kilogrammonként, páronkénti 45 kilogramm élet leszámítással; stüldők 33—37 kr. kilogrammonként élősúlyban. Kukoricza 5 frt 25 kr. m.-m., Árpa 6 frt — kr. m.-m. Darálás 60 kr. m.-m.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Uray Atala plébános urnak. Baán. Szívesen igazitanók helyre Baán reputációját, ha azt elrontottuk volna. De nem úgy történt a dolog. Amint tetszett látni múlt számunkban, a faiskola-ról szóló rész az alispán közgyűlési jelentésében foglaltatik s mi röviden ezt kivonatoltuk. Az alispáni jelentés részletesen így hangzik Baánról: „Baánban pedig azért (t. i. nincs községi faiskola), mert az e célra kihasított terület a község és az ottani g. k. egyház közt főforgó és még befejezést nem nyert per tárgyát képezi.“ Már most ha a mi közleményünk téves, hát úgy tulajdonképen az alispáni jelentés téves, az alispán pedig a főszolgabírók és faiskola-főügyelők jelentéséből vette az adatokat. De a fölvilágosítás után az ön kívánságának is eleget akarunk tenni azzal, hogy ime közléteszszük levelének ide vonatkozó részét, hogy t. i.: „a baáni r. kath. hitközség évenként 100 és 100 nemesített gyümölcsfát árusít és ajándékoz, sőt tőkével is rendelkezik. Ha a faiskola-főügyelő urak fizetést is húznak, az ugyan kárba veszett, mert ilyféle faiskola-főügyelő urat nálunk még nem is láttam“ — Szóljon az utóbbi az alispánnak is, a főbíróknak is, meg a faiskola-főügyelőnek is — ha ilyen csakugyan van.

Egy tanítónő. A köszönetet a magunk és a cikkíró nevében viszontköszönettel nyugtatjuk. De azt hisszük, hogy abban az ön köszönetében rejlő némi csodálkozás, mintha a védelmet tőlünk nem várta volna, téves véleményen alapult. A mi meggyőződésünk mindig is az volt, mit a cikkíró helyettünk kitejtett. Helyettünk — mondjuk — mert mi még annak idején készültünk amaz ellenvéleményekre válaszolni, de akkor a politika teljesen letoglalt bennünket is meg a lapot is.

Egy szerény hölgynek. A reggeli söprés ellen való panasza nincs helyén. Mert hiszen valamikor csak kell söpörni, hát inkább kora reggel, télen 5—6 óra között, mint fényes délelőtt és délután. Az uszálnak pedig utczán a kézben hordva nincs értelme; nem is merjük ajánlani a hölgyeknek, mert télő, hogy nagyon is szót fogadnak s minél magasabbra igyekeznek fölfogni azt a szeptet. Pedig ha ezt megteszik, hát lelkük rajta, de ne mitőlünk eredjen az indítványozás.

Nevtelen leveleket és alnévvel beküldött kéziratokat nem vehetünk figyelembe.

— **Hátralékos előfizetőinket tisztelettel kérjük, miszerint tartozásaikat minél előbb küldjék be, nehogy kénytelenek legyünk a lap további küldését beszüntetni.**

NYILT-TÉR.)

Nyilatkozat.

E becses lapok apr. 9-iki számában a bikali önk. tűzoltótestület rendkívüli közgyűlésének jegyzőkönyvi, közzétételével szemben — melyben én egy elmagyarázott megjegyzésem folytán merész czélatossággal az ország összes tűzoltótestületeinek megsértőjéül és vádlottjául állítottam oda, és különösen is a bikali önk. tűzoltóegyesület tekintélye — és szervezetének megbolygatójául: — indítatva érzem magam először is ez utóbbi bevádolás ellen tiltakozni, mint mely gondolkodásommal teljes ellenkezésben és még gondolatban is távol áll tőlem. Hogy pedig elmagyarázás folytán országos sértésbe vett megjegyzésemet értékre leszállítsam, meg kell jegyezni, hogy a köztem és a helyi tűzoltó testület parancsnoka közt előzetes surlódások következtében beállt feszültség miatt siklott el ajkaimról az a kelleténél élesebb megjegyzés, mely ama szavaimmal: „Miféle komédia ez?!“ sem a helyi tűzoltótestületet sem azok összeségét az országban sérteni egyáltalán nem akarta, hanem mindössze a bikali tűzoltótestületnek a temetésnél való zajos kivonulási és föllépési módorára vonatkozott, mint mely előzetesen velem, az egyházi ténykedéseknél illetékes lelkészszel nem állapítottam meg — ez zavart meg és hatott rám háborítólag. Befejezésül, mint jajt szavaimnak legilletékesebb magyarázója, ismétlem: sem a tűzoltóintézményt, sem a bikali tűzoltótestületet, mint ilyet, sem annak tagjait sérteni nem akartam. Bikal 1892. ápril 12.

Benyovszky János plébános.

* Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget A szerk.

Laptulajdonos:

NAGY FERENCZ.

Felelős szerkesztő:

HAKSCH LAJOS.

Hirdetések:

Birtok bérben adás több évre, vagy igen előnyös fizetési föltételek mellett eladás!

A birtok áll:

Egy teraszos villából legszebb kilátással az egész városra és legmeszebb környékére, 6 szoba, konyha, éléskamara, mosókonyha, fürdőszoba, nagy pinczék, istálló, kocsiszin, szolgálakás, baromfi-udvar, legjobb ivóvíz (szivattyus- és kerekkes kut), rózsakert 150 legkiválóbb fajta rózsatővel, kert 400 nemes faju gyümölcsfával, I-ső osztályu földek és szőlőből.

A birtok nagysága 20,000 □ méter, tehermentes, szolidan és legkényelmesebben van berendezve.

Meyer-villa

Makár-utczs 99. szám.

Eladó ház.

Hentes-üzletre és husvágásra berendezett, esetleg asztalosmesterségre is igen csélszerűen átalakítható, Pécsen, Szigeti országut 66-ik szám alatti ház azonnal bérbeadó vagy igen kedvező föltételek mellett eladó.

Bővebb értesítést ad Dr. Kaufer Jenő ügyvéd Nepomuk-utczs 29. sz.

1892-iki

Természetes friss töltésű ásvány- és gyógyvizek

A mohai ágnesforrás raktára

Apollinaris-forrás
Bellini savanyuvíz
Budai keserűvíz
Ferencz József, Hunyady László, Hunyady Árpád, Erzsébet, Stefania, Victoria, Rakóczy
Borszéki savanyuvíz
Carlsbadi víz, örvény, malom és vár
Carlsbadi Sprudelsó
Csizi iblanyvíz és büzeny-forrás
Czigelkai iblanyvíz
Eger franzsenbadi víz, Ferencz-rét forrás
Emsi Kraenehen öböl
Emsi, Victoria-forrás
Giesbüblí savanyuvíz
Gleichenbergi Constantia
Gleichenbergi Emma forrás
Halli iblany (jód) víz
Ivándai keserűvíz
Klauseni aczél-forrás

Kiszingi Rakóczy
Korytniczai savanyuvíz
Lipiki iblany-forrás
Levieoi arsen víz
Margit gyógy-forrás
Marienbadi keresztúti
Parádi kénvíz
Preblai savanyuvíz
Pülnai keserűvíz
Pyrmonti aczél-forrás
Radeini savanyuvíz
Ronczegnoi arsen (mi-reny)
Regedei
Rohitsi víz (Templom-és Mária-forrás)
Szálvator-forrás
Sajdschitzki keserűvíz
Schwalbachi aczél- és borvíz
Seltersi víz
Suliguli savanyuvíz
Szolyvai
Szulini
Vichy, hanted
Vera forrás

valamint bel és külföldi cognac
kapható

Eizer János-nál

Pécsett, Széchenyi-tér.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Egy jó házból való fiu

tanonczul

felvétetik *Hamedli Gyula* fényképész-nél Pécsett, Széchenyi-tér 2. sz.

1512. sz.

tkv. 1891.

Arverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a Németbolyi segélyező egyesület végrehajtónak Varga János és neje Tóth Anna végrehajtást szenvedettek elleni 450 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a területén levő Martonfa határában fekvő a martonfai 17. sz. tjkvben felvett 17/14 sz. házra és belsőségre 400 frt becsárban az ugyanazon tjkvben felvett 2/8 telekre 820 frt becsárban, az ugyanazon tjkvben felvett 623. bszsz. fekvőségre 288 frt becsárban, a 697. bszsz. fekvőségre 510 frt becsárban, valamint a 182. sz. tjkvben felvett I. 1/4 telekre urb. illetőségre 845 frt becsárban az arverést elrendelte, s hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1892. évi Május hó 11. napján d. c. 10 óra-kor Martonfán** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikötési aron alul is eladatni fognak.

Árverezési szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 40 fitot, 82 frtot, 28 frt 80 krt, 51 frtot és 84 frt 50 krt készpénzben, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 42. § ban jelzett arfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügy-miniszteri rendelet 8. §-ban kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnal előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átsegáltatni.

A pécsi kir. törvényszék mint telekönyvi hatóság 1891. évi nov. hó 28-ik napján.

Lukrits István,
kir. törvényszéki bíró.

131
1892 sz.

Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 101. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi királyi járásbíróóság 19374/91. számú végzése által Neuman Simon végrehajtató javára Tóth Pál ellen 4 frt 40 kr. tőke és eddig összesen 42 frt 85 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt végrehajtás alkalmával bírósággal le és felülfoglalt és 550 frtra becsült három kocsiából álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a 660/1892. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen vagyis Pécsett, Szigeti-országut 32. sz. a. leendő eszközlésére 1892. év apr. hó 21. napjának d. u. 5 órája határidőül kintüzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Pécsett 1892-ik évi április hó 5-én.

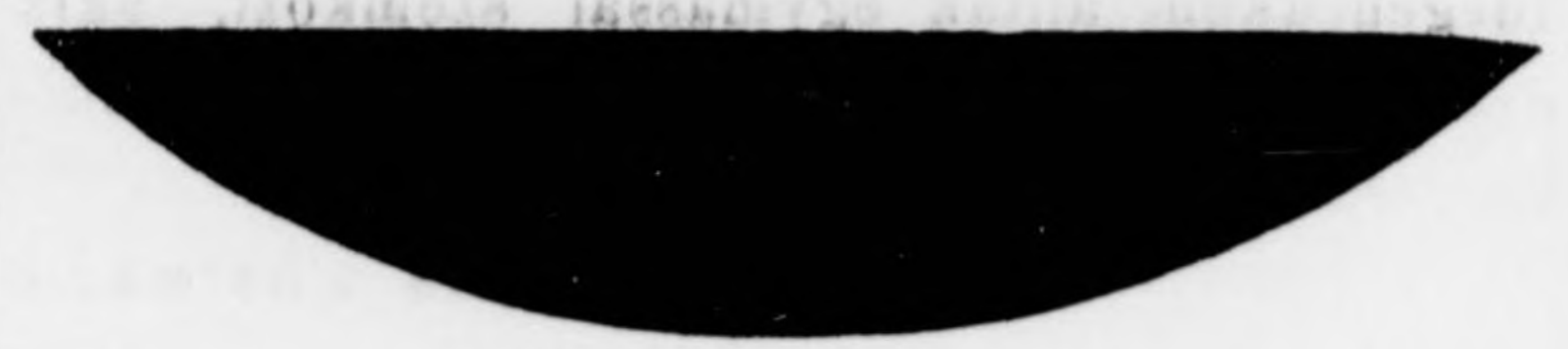
Fonyó István,
kir. bírósági végrehajtó.

LE GRIFFON

a legjobb szívarkapapir

kapható Alt és Böhm kereskedésében Pécsen.

Alapos

czitera-oktatás

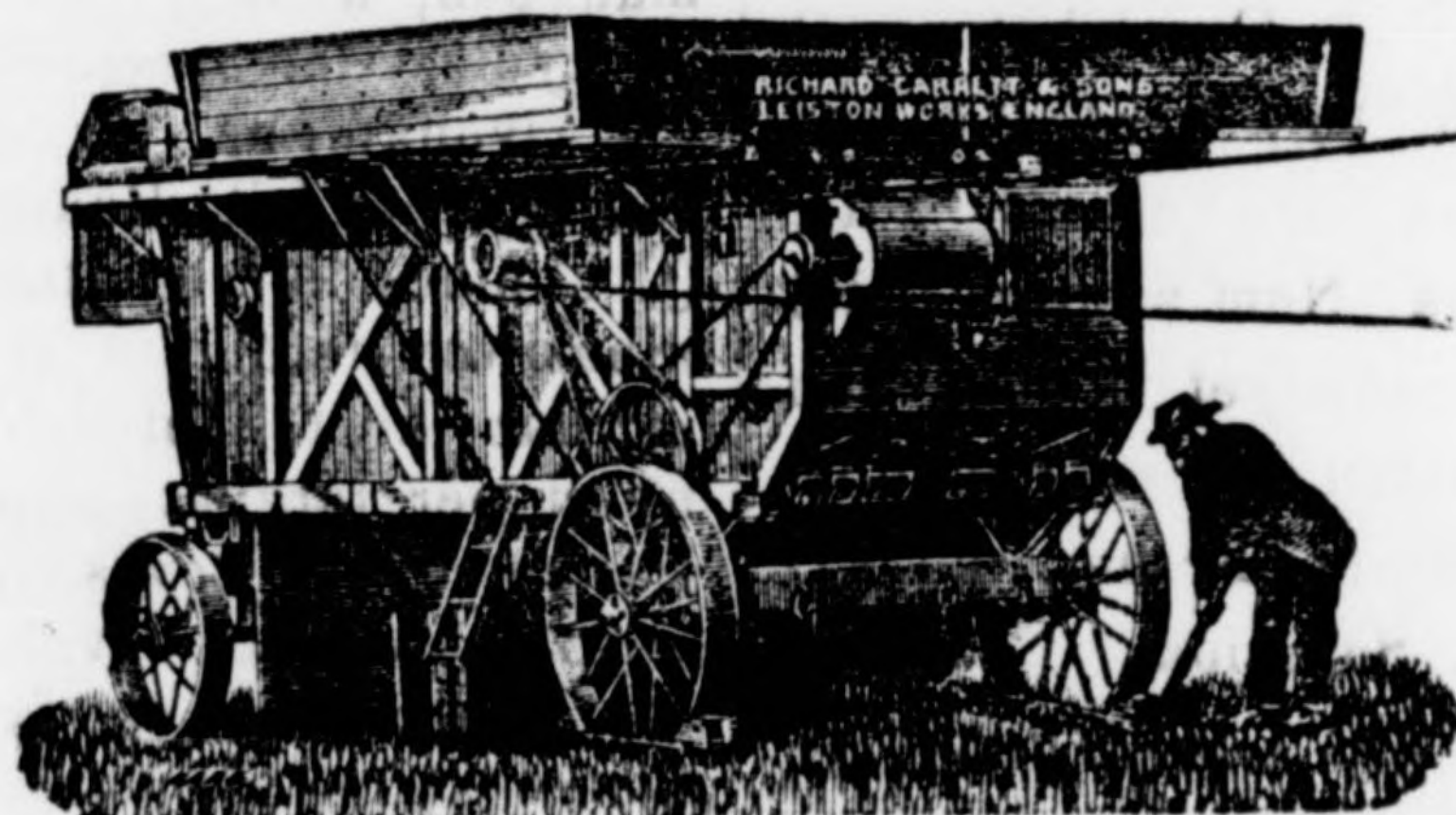
adatik!

hol — megmondja a kiadóhivatal

KOTZÓ PÁL

gépészmérnök, BUDAPEST, Üllői-út 18. szám.

Budapest, Üllői-út 18.

Budapest, Üllői-út 18.

Ajánl 2 1/2, 3, 3 1/2 és 4 lóerejű **szöges cséplőkészleteket**, továbbá 4, 5, 6, 8, 10 és 12 lóerejű **sinés gőzcséplő-készleteket** hosszú szalmarázókkal, alsó szelelővel és rendkívül nagy fölületű rostákkal, árpahéjazó és választó-hengerrel. **Fa- és szénfűtésre és eredeti szalma fűtő-gőzmozgonyokat.** Továbbá **R. GARRET & SONS** föltümulhatlan 40% tüzelőanyagot takarító **COMPOUND-GŐZMOZGONYAIT.** Legjobbnek elismert **BRANTFORDI** önműködő **amerikai kéveköttő aratógépeit.** Eredeti **amerikai szénagyűjtőt** 1 vagy 2 ló befogására alkalmazható kombinált ruddal. **SORVETŐ** és **SZÓRVAVETŐ-GÉPEKET** és minden egyéb kisebb gazdasági gépet. **Jutányos árak, kedvező föltételek.**

Üzlet-megnyitás.

Van szerencsém a n. t. közönségnek becses tudomására hozni, hogy

Pécsett, Király- és Sörház-utca sarkán

a „Magyar Király“ szálloda átellenében,

Weidinger-féle gőzmalmi liszt-raktárral

egybekötött

fűszer- és rövidáru-kereskedést

nyitottam.

Raktáron tartok mindennemű **fűszer- és rövid-árukat**, az utóbbiakból különösen nagy választékban **czernát, himző- és kötő-pamutot, gombokat, csipkéket, szalagokat és szövött árukat**, valamint mindefféle **kelléket szabók és cipészek** részére.

Főbb törekvésem mindenkor oda irányuland, a n. t. vevőimnek bizalmát szolid árúknak legpontosabb kiszolgálása által a lehető legjutányosabb árak mellett, kiérdemelni.

Kérem üzletemnek kegyes pártfogását

mely tisztelettel

Angyal Lajos

fűszer- és rövidáru-kereskedő és liszt-raktáros.

Mélyen leszállított árak

a
Pacher E.

üveg-, porcellán-, majolika-,
lámpa-, konyhafelszerelések- és
díszmű-kereskedésében

PÉCSETT,

Széchenyi-tér 17. sz. bazár alatt.

ROBEY & COMP.

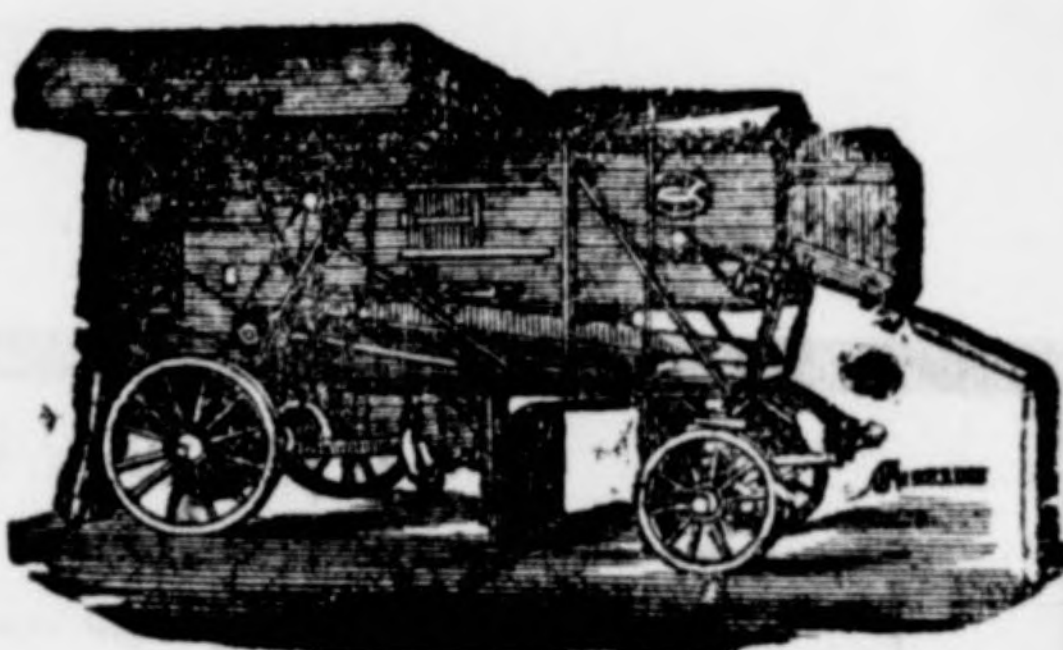
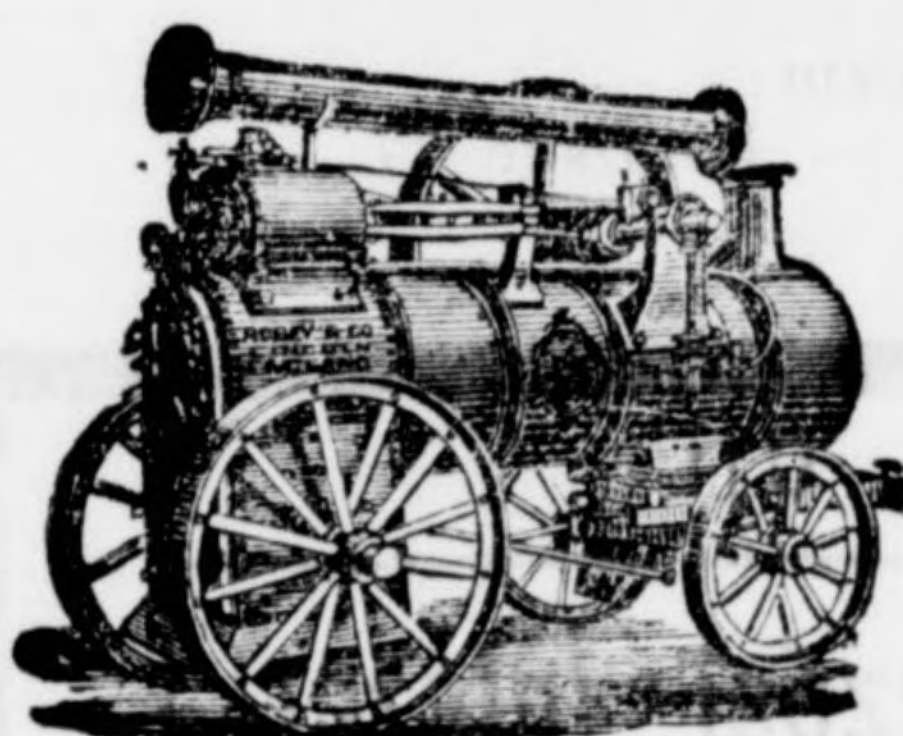
GÉPGYÁROSOK
BUDAPEST

IX., Rákos-utca 5-9.

a villanyvasut álló- uti végállomásával szemben)

ajánlják:

elismert legjobb és legmunkaképesebb

gőzmozgonyjaikat és gőzeséplögépeiket

az eredetileg általuk alkalmazásba vett szabadalmazott vaskerettel, kettős működésű meghosszabbított szalmarázókkal és megnagyobbított törek- és pelyvarázó-róstákkal, továbbá újabb szerkezetű szalma kazal-
rakó-gépeiket és más egyébnemű gazdasági gépeiket és eszközeiket a legjutányosabb árakon és kedvező
fizetési feltételek mellett.

Arjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve megküldetnek.

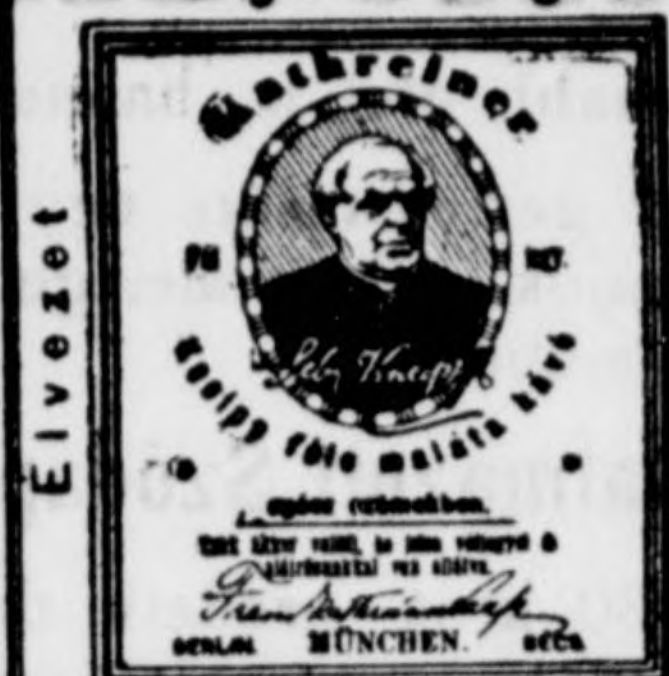
Gorombán
örölni

5
perczig
forralni

Kathreiner maláta kávé gyárai

Berlin-München-Bécs

Egészség

Legjobb pótkávé

Kathreiner

Kneipp-Malátakávéja,

az egyetlen babkávé ízével és
illatával bíró malátakávé.

Sohasem nyitottan, csupán eredeti csomagolásban
a leltári védjeggyel.
Kapható minden gyarmatarú és droguista üzletben.

Kovács-műhely bérbe-adás.

65 éve fennálló, jó forgalmu

kovács-műhely

Pécsett, a szigeti országuton, bérbe adandó. —
A számszámok örök áron, jutányosan eladatnak.
Bővebbet a tulajdonosnál kis-király-utca
4. szám alatt.

Elővigyázat a ZACHERLIN vásárlásánál.

Vevő: . . . „Nem kell nyitott rovarpor, mert
én Zacherlint kértem... E különlegességet méltán,
mint minden féreg ellen a leghatásosabb szert dícsérik
és azért én csak „Zacherl“ jegyű lopecsételt üveget
fogadok el.

Kapható Pécs ett:

- Alt és Böhm
- Eizer János
- özv. Reeh V.
- Sipőcz István gyógyszer-tárában
- Reintfeld A
- Wertheimer Ch.
- Lill János
- Obetko Károly
- Spitzer Sándor fia
- Simon János
- Herdlein Lajos
- Hollósy Adolf
- Raab Gábor
- Lill István
- Gyimothy Gyula
- Köszl János
- Berez Károly
- Nick Károly
- Grünhuth és Hirschler
- Zach Károly
- Dobszay Antal
- Leichtner Mór
- Klobucsár Mihály
- Kacs Kovács Jenő
- Spitzer Jakab
- Strausser J.
- Wallerstein R.
- Weber Ferencz
- Bachmayer és Póth
- Pfeffermann és Schön
- Roth és Rosenthal.

Pécsváradon:

Dvorsky Béla gyógyszer-tárában,

Mohácson:

- Auber Nep. János
- Presslmayer N.
- Freund és társa
- Bachrach Győző
- Stanzinger J.
- Toldy Ignác

Siklóson:

- Paunz Géza
- Köröschner M.
- Bárány Sándor és társa
- Weingoldner J.
- Szentgyörgyi M.

Villányon:

Gyimothy Jakab.

Csúsz, kőszvény, tagozagatás, fejfájás, csípő-fájdalom, hátfájdalom stb. ellen legjobb bedörzsölés a Richter-féle

Horgony-Pain-Expeller.

Több mint 20 év óta a legtöbb családban ismeretes mint fájdalom-enyhítő szer és majdnem minden gyógyszerárban kapható 40 és 70 krért. Minthogy utánzások léteznek, ennél fogva mindig határozottan:

"Horgony-Pain-Expeller"

kérendő.

Becsét vesztí

a legválasztékosabb étel is, ha nincs étvágyunk.

Az étvágy gerjesztésére úgy mint minden nemű gyomor bajok ellen melegen ajánljuk t. olvasóink figyelmébe:

Egger díjjutalmazott Szódapasztilláit.

Kapható 30 kros eredeti dobozokban a monarchia összes gyógyszerárában, valamint az **Egger A. fia** gyógyszer különlegességi gyárában.

Pécsett: Sipőcz Ist., Erreth János, Göbel Kálmán, Zeiga László és az irg. rend gyógyszerárában. Mohácson: Luiszer Viktor és Szendrey Jenő gyógyszer. Siklóson: Szentgyörgyi Mór és Petrasch S. gyógyszer. Pécsváradon: Dvorazky Béla gyógyszer. Dárdán: Czingelly örök és Dermár Pál gyógyszer. Sásdon: Mandák Gy. Sándor gyógyszer. Szt.-Lőrinczen: Szilágyi György gyógyszer. Szigetváron: Salamon Gyula és Visy Sándor gyógyszer. Bonyhádon Eibach Odön gyógyszer.

Olcsó és jóminőségű Portland-cement.

Van szerencsénk ezennel szíves tudomására hozni, hogy a t. közönség kényelmére

portland-cementünk

elárúsítására Széchenyi-tér 16. szám alatt, a baranyai központi takarékpénztár épületében (Z-olnay-bazárban) a „Nádor” mellett, fióküzletet nyitottunk.

Ezzel a t. közönségnek nagyon kedvező alkalom nyílik egyrészt kitűnő minőségű áru beszerzésére, mivel **portland-cementünk** a technika legújabb vívmányainak megfelelő gyarból kerül ki, másrészt olcsó árakra és kivételes olcsó vásárlásaink folytán mindig azon helyzetben leszünk, hogy az árakat mindig oly olcsóra tehesük, a mi másoknak aligha állandó módjában.

Tisztelettel felkérjük a nagyrabecstűlt mérnök-, építész-, vállalkozó-, építő urakat és mindazon tiszteletbereket, kiknek cementre szükségük van, hogy vásárlásaikat nálunk kegyeskedjenek megtenni.

Ezen cementnek fehér-mészszel való keverése minden roman-cement vagy hidraulikus mész használatát feleslegessé teszi, melyek még a távoli beszerzés folytán is költségesek és így nemcsak jobb, de olcsóbb építmény érhető el.

18287 sz.
tkv. 1891.

221/89.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Eisner Dóczy végrehajthatóknak Zeininger Albert végrehajtást szenvedett elleni 131 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék területén levő Pécs sz. kir. város határában fekvő a pécsi 4577. sz. tjkvben felvett 1438b/2 nszsz. 16. sorsz. házra az árverést 1200 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte s hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1892. évi április hó 27. napján d. 10 órakor a kir. törvényszék árverési helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át, vagyis 120 forintot készpénzben, avagy az 1881: 60. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügy-miniszeri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság 1891. évi decz. hó 17-ikén.

Bogyay Pongrácz,
kir. törvényszéki bíró.

Allást keres

egy föltétlenül megbízható közép-korú családos egyén, ki a m. kir. földműves iskolát elméletileg és gyakorlatilag jó sikerrel végezte, és a legjobb bizonyítványokkal rendelkezik.

Bővebbet a kiadóhivatalban.

Kényelem szempontjából telephon-összeköttetés!!!

Ezennel van szerencsém a n. é. közönségnek b. tudomására hozni, hogy a mai naptól Király-utca 1. szám alatt a főtőzsdében

bérekocsik bármikor

a legjutányosabb árak mellett nálam megrendelhetők. Zárás után pedig a központi kávéházból, vagy a rendőrség bel vagy kül állomásairól.

Az árak helybeli vagy vidéki használatra a főtőzsdében megtekinthetők.

Maradok kész szolgálattal

Kindl S. F.
Siklósi-utca 10. szám.

Telephon-szám:
Kindl börgyár 76. — Főtőzsdé 77.

Uj! Nickel-féle érczkoporsók. Uj!

„KEGYELET” első pécsi temetkezési intézet

Pécsett, Perczel-(ó-pósta)utca 22-ik sz. saját házában.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönségnek ezennel teljes tisztelettel tudomására hozni, hogy intézetünket újból szerveztük és tetemesen kibővítettük, úgy, hogy minden tekintetben a legmagasabb igényeknek is képesek vagyunk megfelelni.

Rendezünk szép temetéseket pompás üvegekocsikban, raktárt tartunk fa- és érczkoporsókban, valamint sirkoszorukból, eivállalunk hulla-szállításokat légmentes érczkoporsókban a bel- és külföld minden irányában.

Törekvésünk oda irányuland, hogy mint I-ső pécsi temetkezési intézet minden tolokadás nélkül pontos szolgálat és valódi (nem látszólagos) olcsóság által mint eddig, úgy ezután is a minden oldalról tanúsított bizalmát továbbra is kiérdemeljük.

További tévedések kikerülése végett bátorkodunk újból kijelenteni, hogy intézetünk kezelésével, temetések felvételével és rendezésével

Kindl Alajos úr

van megbízva.

Maradtunk kiváló tisztelettel

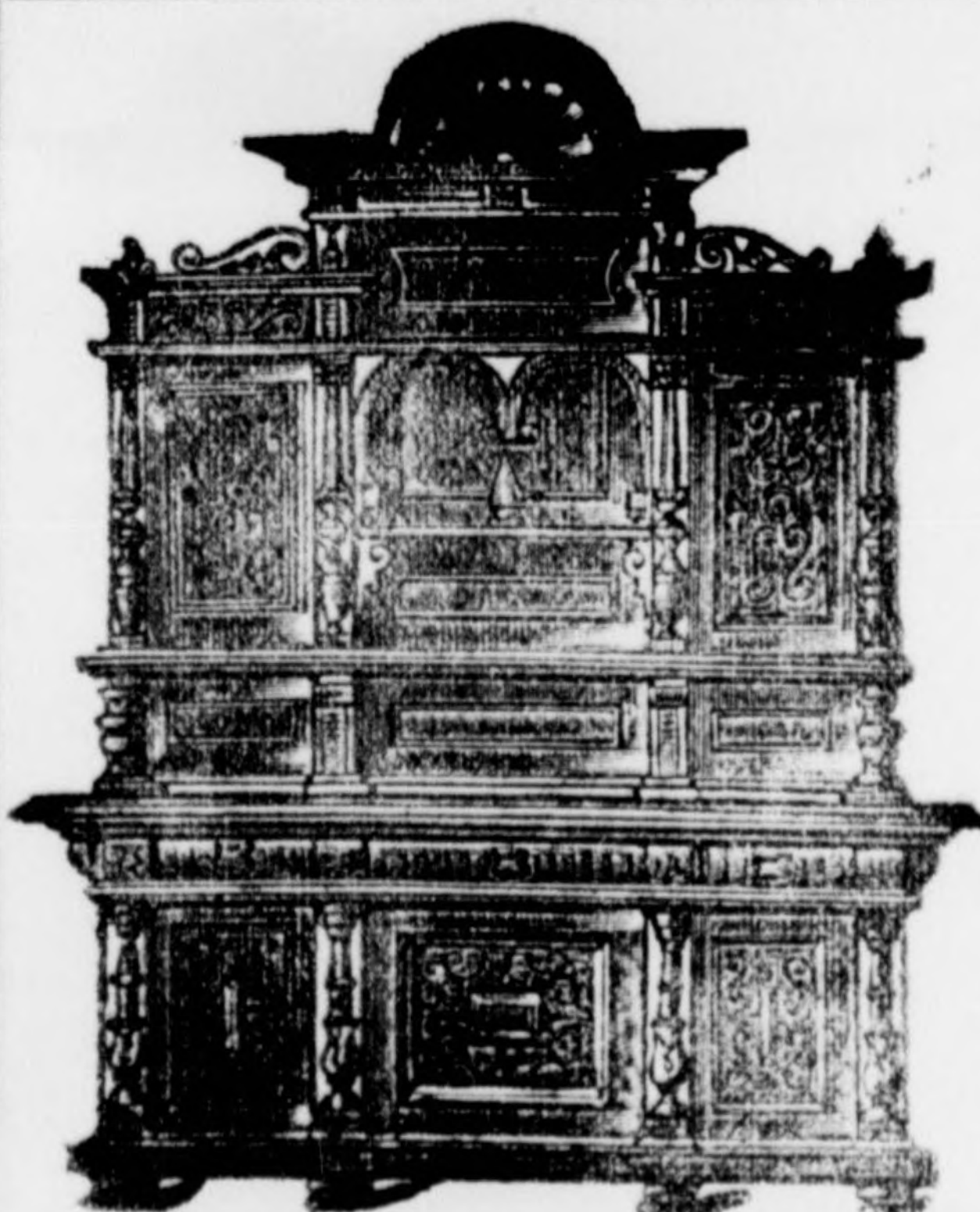
Hartl Ferencz és társai.

Kindl Ferencz, Szigriszt János, Lauber Rezső,
özv. Hoffman Károlyné, özv. Edhoffer Ferenczné.

Pósta és távirda czim: „Kegyélet” Pécs.

Uj! Nickel-féle érczkoporsók! Uj!

Uj! Nickel-féle érczkoporsók! Uj!

ZSOLNAY IMRE bútorraktára és műhelye

(tetemesen nagyobbítva)

PÉCSETT

Ferencziek-utca II. szám.

(A pécsi edénygyár raktár ugyanott.)

Nagy választékban teljes és stilszerűen berendezett alvó-, disz- és ebédlő-szobák, mindennemű fa-, vas- és kárpitozott bútorok, képek, tükrök, függönyök, függönytarok, és minden e szakmába vágó cikkek.

Abban a helyzetben vagyok, hogy **bútorvásárlások** nálam ép oly jutányosan eszközölhetők, mint Budapesten vagy Bécsben.